

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 24 dinarjev na leto. Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasi po dogovoru. — Poština plačana v gotovini.

Rokopise na uredništvo „Poštne Glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik III.

V Ljubljani, dne 1. septembra 1923.

17. številka

Izredni občni zbor

sekcije poštних, telegrafskih in čekovnih činovnikov

se vrši v nedeljo, 16. septembra 1923. ob 14. uri v vrtnem salonu gostilne pri Lozarju na Sv. Jakoba trgu, s sledečim sporedom:

Nagovor predsednika, poročilo tajnika, nadomestne volitve v načelstvo, slučajnosti.

Odbor Sekcije ptč. činovnikov.

Karel Urbančič.

Resna beseda.

Neuspehi organizacij državnih nameščencev, da niso mogle izvojevati izboljšanja naših neznošnih življenjskih razmer in da niso mogle preprečiti nekaterih trdot v novi službeni pragmatiki, ki značijo velik korak nazaj v sedanjih socijalni dobi, vsi ti neuspehi vplivajo na državne nameščence tako depresivno, da propagirajo nekateri, naj se organizacije razpuste, ker itak ničesar ne dosežemo, češ si bo vsaj nekaj kronic vsak na članarini prihranil. Tako govorjenje je silno pogrešno. Širijo in najbolj mu pritrjujejo ljudje, katerih ne vidiš na nobenem sestanku, posvetovanju ali zboru, tembolj pa čuješ njih zabavljanje iz zasede, da so kar mokri okoli ust. Nikdar ne stopi tak človek pred pristojni forum, ne da dobrega sveta in seveda tudi ne pove, kako bi on to bolje napravil. Kritizira lahko vsak puhloglavec, ali boljše napraviti pa ne zna. Ne bodimo malodušni! Tudi vsaka vojska vselej ne zmagaja. Strnimo se krepkejši, širimo in utrjujmo organizatorično smisel v naših vrstah po vseh pokrajinah naše domovine. Ne bo šlo lahko in hitro, a lotiti se moramo tega dela, sicer nikdar ne dosežemo cilja, to je enotne fronte, pred katero ne bodo merodajni faktorji zaničljivo zamahnili z roko, temveč jo bodo morali resno upoštevati. Izboren je primer med nami in dečkom, ki žene vola in opleta po njem s palico. Oj, da je vol pameten, da bi se zavedel svoje moči, gorje dečku! Z lahkoto bi si mi legalnim potom izvojevali človeka dostojno življenje, če bi bili pametni in bi se zavedali moči, ki jo rodi edino le solidarnost.

Slično razpoloženje, ki prevladuje v drugih organizacijah, vlada tudi v naših poštних organizacijah, oziroma v Zvezi. Nekaterim kratkovidnejšem se je iz dozdavnih vzrokov mudilo, da so v najvažnejšem trenutku izstopili iz skupne fronte. Čujejo se tudi posamezni glasovi mižjih, če ne bi morda kazalo izstopiti iz Zveze in vstopiti v skupno fronto nižjih javnih nameščencev. Čul sem celo grozljivo Mariborčanov, tega našega najboljšega kadra, da bi se najraje odcepili od Zveze. Prijatelji, le hitro napravimo

to veselje onim nad nami in onim med nami, ki so Zvezi že ob nje rojstvu prisegli smrt. Zlata mana nam bo potem padala v prazne žepe, in naše mize se bodo šibile najboljših jedil.

Prepričan sem, da bo zmagala razsodnost in da se umakne trenutno slabo razpoloženje napram organizaciji hladni preudarjenosti. Ta znamenja se že močno kažejo v gibanju večine treznih članov društva maturantov, računarjev in upravnikov, ki zahtevajo močno in enotno fronto, ki nam je sedaj najbolj potrebna, ker stojimo pred izdelavo poslovnika in morda pred specialno pragmatiko za našo stroko, pri katerih zakonih hočejo in morajo organizacije sodelovati.

Kakor smo že poročali, so pokrajinske organizacije pooblastile naš Savez v Beogradu, da doseže naše sodelovanje pri poslovniku, s katerim se bodo postavile važne prehodne določbe, ki bodo največje važnosti za vsako kategorijo. Najvažnejše vprašanje je, v katero kategorijo se po novi pragmatiki uvrsti poštno uradništvo, ali v II., ki je predpisana za maturante, ali v III., ki je namenjena absolventom nižjih srednjih šol.

Da se uvrste juristi in tehniki v I. kategorijo, o tem ni dvoma. A v katero kategorijo naj gre uradništvo, ki sestoji po večini iz absolventov nižjih srednjih šol? Tudi za to vprašanje so pokrajinske organizacije pooblastile Savez, da se energično zavzame za to, da se uvrsti za prehodno dobo vse uradništvo v II. kategorijo z ozirom na težko in odgovorno službo in z ozirom na to, da imajo razen maturantov še drugi pridobljene pravice za II. kategorijo, zato absolutno ne gre, da bi vrgli vse poštne uradništvo v III. kategorijo. Naša zahteva velja za prehodno dobo in samo za one, ki so že v poštni službi, ko stopi nova pragmatika v veljavo. Kakšna predizobrazba naj se za poštne stroko v bodoče določi in zahteva, o tem naj se posvetujejo organizacije in naj stavijo ministrstvu potom Saveza svoje predloge. Čim višjo izobrazbo bomo zahtevali, tem lažje bomo uspeli z zahtevami, da se uvrstimo za prehodno dobo vsi v II. kategorijo in tem večji ugled si bomo pridobili.

Še pred vojno je bilo to vprašanje zelo aktualno in se je večina izjavila za predlog, da se naj zahteva za našo stroko 6. razredov srednjih šol in 2 leti poštne akademije, kar bi bilo ekvivalentno absolventom srednjih šol. Dobili bi s tem inteligentni in strokovno naobraženi naraščaj, kar bi zelo dvignilo našo stroko. S tem, da bi prišli vsi v II. kategorijo, bi ne bili maturanti prav nič oškodovani, ker bi v napredovanju ne bili ovirani. Vsakdo pač mora maturantu priznati, da ima prav, če toži in reče, da bi bil bolje napravil, če bi šel s 4 razredi k pošti in bi bil celo na boljšem, ker bi imel 4 leta službene dobe več. Še več vzroka za take tožbe pa imajo juristi in inženirji, ki imajo in bodo imeli v prehodni dobi v svoji kategoriji kolege, ki so komaj pogledali v srednje šole. Tudi našim poduradnikom se godi sorazmerno isto.

Otresti se moramo vsega tega in se uživati v današnje razmere, ki so posledica vojne. Srbski narod je v balkanski in svetovni vojski izgubil skoro vso mladost inteligenco. Uradniška mesta so zasedli uradniki z manjšo predizobrazbo in kvalifikacijo, ki ostanejo prav gotovo za prehodno dobo na svojih mestih. V bodoče se bodo pa mogli nameščati le ljudje po predpisih nove službene pragmatike, ki je enotna za celo državo. Mi bi si le poslabšali položaj, če bi zahtevali drugo kategorijo samo za maturante, poudarjajoč, da drugi nimajo za to kategorijo predpisane šolske izobrazbe, ker bi s tako zahtevo povečali nevarnost, da nas potegne množica navzdol. Treba je velike previdnosti in enotnega nastopa, da preprečimo to nevarnost. Kakor rečeno, glavno pri vsem tem je, da oni, ki imajo višjo predizobrazbo, ne bodo s tako uvrstitvijo dejansko oškodovani, kar bi se pa zgodilo, če uvrste poštne uradništvo v III. kategorijo. Predsedstvo Saveza nam je sporočilo, da so vsi glavni faktorji v ministrstvu za to, da se uvrsti poštne uradništvo v II. kategorijo in je naše ministrstvo tak predlog ministrstvu za konstituantno že odposlalo.

Druga naša zahteva, za katero moramo solidarno nastopati, je specialna pragmatika za poštne nameščence. Specialne pragmatike dobe sodniki, profesorji, učitelji in železničarji. Le pošta, ki ima z železničarji najtežjo službo, se omalovažuje. Mi napravimo v 30 letih več službe, kakor drugi državni nameščenci v 35 letih. Velika razlika je med redno službo po dnevi in to samo ob delavnikih, in pa med službo, ki jo mora poštne uslužbenec opravljati. Pri nas ni reda ne v jedi, ne v spanju. Službo je treba vršiti ob zgodnjih jutranjih urah,

pozno v večer in ponoči in to v delavni-kih, kakor ob nedeljah in praznikih. Naš ambulanec opravlja še težjo in odgo-vornejšo službo, kakor železničar. Poglejmo tudi poštne osebe po deželi, ki ni prav za prav nikdar prosto, osobito pri poštah, ki leže ob železnicah. Pri teh uradih ne moreš reči, kdaj se služba začne in kdaj se neha. Sprejemati in odda-jati morajo pri vlakih pošto rano zju-traj in pozno zvečer. Po dovršenem službenem času ne more poštar na deže-li popolnoma razpolagati s svojim prostim časom, ker se mora vsak dan zve-čer brzojavno odjaviti. Osebe drugih strok ima vsako leto svoj dopust, pri nas pa lahko vesel, če ga dobiš vsaka tri leta, in še takrat moraš biti pripravljen, da te vsak trenotek brzojavno pokliče-jo v službo.

Upravičena je torej naša zahteva po 30 letni službeni dobi, po hitrejšem napredovanju in boljši plači. Naša zah-teva je, da se izenačimo z železničarji, kar se bo tem lažje izvršilo, ker se po vesteh, ki so jih prinesli časopisi, prideli naš resort prometnemu ministrstvu.

Tretje vprašanje, ki zahteva sloge med nami, je vprašanje skupne organi-zacije poštarjev in železničarjev, ki je za nas velike važnosti, posebno če bo imela pošta in železnica skupno mini-strstvo. Železničarji nam prožijo roko za skupno organizacijo. Gotovo je, da se bodo oni vezali z nami le, če imamo močno in dobro organizacijo, z ostanki razbitih organizacij se ne bodo vezali.

Mislím, da mi ni treba ponavljati, kako potrebna nam je sloge, ker stojimo pred rešitvijo za nas najvažnejših vprašanj. Službeno pragmatiko sicer imamo, ki je v celoti dobra, vsebuje pa nekaj določb, ki so za nas nesprejemljive. Členi 224, 239 in 246 o nestalnosti za dobo treh let, o penziji in o vštetju voj-nih let se morajo popraviti. Vlada na-merava sicer, kakor sem informiran, do-ločbe teh členov potom finančnega za-kona izpremeniti, kar je mogoče, ker so to prehodne določbe, vendar pa mora-mo biti na vse pripravljeni.

Zatorej vsi v enotno fronto! Kdor ni z nami, je proti nam! Preko teh malih ljudi, ki sejejo malodušje in razdirajo sloge, bo šla močna vojska poštarjev in železničarjev!

Strokovni del.

TRI TEDNE POŠTNE STAVKE NA IRSKEM.

V času, ko se tudi pri nas govori o stavki ter se deloma tudi izvaja, nemara ne bo odveč, če ponatisnemo v prevodu tudi v »Poštnem glasniku« članek o po-četku, poteku in koncu stavke poštних uslužbencev na Irskem, ki ga prinaša zadnja številka glasila zveze mednarod-nih poštних organizacij »Internationale P. T. T.« na Dunaju. Nekatera mesta so tako jasen odsvit naših razmer, da pozabljam pri čitanju, da se je vse to godilo na Irskem in ne v naši ljubi SHS.

Irski poročevalec izvaja:

Leto 1920 je bilo za irske poštne uslužbence polno dogodkov. Marca me-seca je bila vsem kategorijam poštних nameščencev znižana draginjska dokla-da v smislu dogovora, ki je bil sklenjen v Veliki Britaniji, in na podlagi indeks-ne številke, ki jo je določilo britansko trgovinsko ministrstvo. Meseca febru-arja so uslužbenci protestirali proti predlaganemu znižanju z utemeljitvijo,

da britanska številka ne označa natanč-no gibanja cen na Irskem, in da zato znižanje prejemkov na Irskem ni umest-no. Poštne oblasti so vztrajala na svo-jem stališču, da se plače znižajo, in ka-zalo je, da postane položaj skrajno resen.

Tu je posegel vmes tajnik delavske stranke, nakar so poštne oblasti pri-stala na to, da se sestavi neodvisna pre-iskovalna komisija. Komisija je bila se-stavljena iz 5 članov, od katerih je dva imenovala delavska stranka. Komisija je imela pooblastilo, da začne za pošt-no upravo preiskovati vprašanje mezd in plač, delovne organizacije in vpraša-nje delavnih pogojev sploh, ter da poda poročilo, kakšne izpremembe — če jih sploh smatra za potrebne — naj bi se iz-vedle. Končno naj tudi določi, ako pre-nesejo sedanje osnovne plače znižanje draginjske doklade. Za podlago cenam je bil določen 15. maj 1922.

Dne 11. maja je priobčila komisija vmesno poročilo, v katerem med drugim ugotavlja, da se indeksna številka bri-tanskega ministrstva ne prilaga natanko irskim razmeram; da je poštnemu oseb-ju na Irskem skrajno težko spraviti svo-je življenjske potrebščine v sklad z zni-žanjem draginjske doklade; da komisija priporoča začasne doklade na osnovne plače gotovih permanentnih kategorij in na prejemke gotovih kategorij name-ščencev. Ta začasna doklada naj velja od 1. maja 1922, in sicer tako dolgo, da se doseže sporazum glede oficijelne ir-ske preživljalne indeksne številke, ki bi mogla biti za podlago preračunanju dra-ginjske doklade, oziroma dokler se ne sprejme končno poročilo komisije.

Ker je govoril izvid komisije v prid delojemalcev, se je pojavil na strani ob-lastev gotov odpor proti uveljavljenju tega vmesnega poročila.

Poštne oblasti so sporočila v ofi-cijelnem dopisu strokovnim organizaci-jam, da sprejemajo glavna priporočila komisije, ter označila ob enem svoje na-mere takole: »Jasno naj se zatrdi, da se morajo smatrati sklenjene doklade ab-solutno za začasne in prehodne ter da bodo samo toliko časa veljale, dokler ne določi vlada oficijelne indeksne števil-ke.« Tu je treba opozoriti, da je vlada besede »da se doseže sporazum«, ki so v poročilu, zamenjala z besedami »dokler ne določi vlada.« Namen članov komisi-je pa ni bil ta, da naj bi postala poljub-na indeksna številka, ki bi se zdela vlad-i primerna, da jo »določi«, tudi za uslužbence obvezna. Njihov namen je temveč bil, da so pridržane izpremembe plač sporazumu med obema strankama.

Da bi dobila vlada povod za zniža-nje plače, je določila oficijelno indeks-no številko preživljanja. Noben človek si ni bil na jasnem, na kakšni podlagi je bila ta indeksna številka izračunana. Za-to so jo poštne organizacije takoj za-vrgle. Oblasti so organizacijam sporoči-le, da se bodo doklade, ki jih je priznala majska komisija, v septembru nehale, in da se bo 3/26 draginjskih doklad črtalo. Z drugimi in jasnejšimi besedami pove-dano je pomenila ta rzsodba, da mož, za katerega je bil po mnenju komisije v maju odbitek 10 šilingov neprenesljiv, sedaj v septembru po mnenju poštних oblasti čisto lahko prenese odbitek 15 šilingov.

Vse tri poštne organizacije so skle-nile, da je samo s štrajkom mogoče pri-vesti oblasti do razumevanja, da usluž-

benci nikakor ne morejo dopustiti, da se jih potisne na prejemke iz leta 1914. Preden je bil storjen ta sklep, je izdala poštna uprava opomin, da izgubi urad-nik, ki odloži svoje delo, službo; v slu-čaju pa, da bi bil znova sprejet v službo, se mu ne vračunajo prejšnja službena leta v pokojnino.

Ta opomin pa ni napravil prav no-benega vtisa, oziroma če je bil kak uči-nek, je bil samo ta, da je napravil usluž-bence tem bolj odločne.

Prvega dne stavke je izdal notranji minister sledeči ferman: »Vlada ne pri-zna upravičenosti uradniškega štrajka. Poštna uprava je življenjsko važna dr-žavna služba.«

Uslužbenci so stavkali tri tedne. Ka-pitalisti se niso pritoževali, da ne funk-cionira poštni obrat. Časopisje je bilo zelo sovražno razpoloženo ter je opis-ovalo akcijo na tako rafiniran način, ka-kor da bi se hoteli poštni uslužbenci okoristiti z neurejenimi razmerami v dr-žavi, in kakor da bi ne imel štrajk no-benega drugega namena nego podpirati proti državi mobilizirane sile.

S tem je samo podaljševal boj in oteževal pameten sporazum.

V pravem trenutku pa sta z uspe-hom posegla vmes tajnik irske delavske stranke in predsednik prej imenovane poštne obratne komisije.

Doseženi sporazum je bil v glavnem za uslužbence ugoden. Znižanje plače je bilo razdeljeno na dobo od 3 mesecev, poštna obratna komisija je zopet začela s sejami, ukrepi pa, s katerimi je poštna uprava grozila, so bili ukinjeni.

Vlada, ki je štrajk naravnost izzva-la, je pokazala prav malo spretnosti in diplomatstva. Zapetljaji bi se bili lahko preperečili, ako ne bi oblasti odrekale uslužbencem pravice do stavkanja. Ta-ko postopanje vlade je naletelo na velik odpor ter ji zadalo občuten poraz. Slo-ga, ki so jo izkazali uslužbenci ob času krize, je bila naravnost čudovita, in po-hvala, ki so jo izrekli razni delavski vodi-telji, je bila polno zaslužena.

Mnogo edinic, ki so priključene irski delavski stranki, je akcijo financijelno podprlo. Posebno se je izkazala v tem oziru »Union of Postoffice Workers« (Anglija). Njeno velikodušno darilo 500 funtov (po sedanji valuti blizu 900.000 jugoslovanskih kron) je olajšalo marsi-kak slučaj bede in stiske.

Poštni uslužbenci so si sedaj na jas-nem, da se smejo zanašati samo nase ter da ne morejo v vprašanju svojih plač pričakovati simpatije od nobene druge vlade kakor od delavske vlade.

Poštne organizacije so se sporazu-mele, da se stope v eno samo organizaci-jo. Tako je upati, da pomeni to leto ko-nec različnih po kategorijah ločenih or-ganizacij v irski poštni upravi.

Položaj na Irskem je sedaj zelo ne-gotov, zato je prav težko prerokovati, kaj prinese prihodnost. Podjetniki de-lajo na to, da se mezde povsod znižajo. Prenapolnjeni delavski trg daje kapita-listom priliko, da izrabljajo zakon o po-nudbi in povpraševanju za sebe. Ta formula seveda ni času primerna, in ir-ski delojemalci niso voljni, da se ji brez odpora pokore. Noben razred ali kasta ljudi si ne sme v sedanjih časih lastiti pravice, da postopa z delavcem kakor z vazalom ali blagom. Njegova stara zah-teva, da se ceni delavec kot vreden član družbe, se mora v bodočnosti priznati.

Organizatorično gibanje.

Izredni občni zbor. Ker se izvrši združitev Društva poštних poduradnikov in Osrednjega društva pošt. in brzoj. uslužbencev za Slovenijo, sklicujeti obe imenovani društvi sporazumno izredni občni zbor za dne 23. septembra t. l. ob 14. uri v veliki dvorani Mestnega doma. Dnevni red: 1.) Volitev novega odbora, 2.) Izpremema pravil, 3.) Slučajnosti. Ako ne bo ob 14. uri zadostno število tovarišev zbranih, je občni zbor eno uro pozneje sklepčen brez ozira na število udeležencev. **Priljubljeni odbor Osrednjega društva poštних in brzoj. uslužbencev in Društva poštних poduradnikov.**

Joja:

Pred občnim zborom sekcije ptč. činovnikov.

Na zadnjem rednem občnem zboru »Društva poštних uradnikov in uradnic« dne 4. marca t. l. v Mariboru pač ni nihče mislil, da bo moralo to društvo, ki je dobilo tega dne novo nesrečno ime »Sekcije poštних, telegrafskih in čekovnih činovnikov«, imeti pod novim imenom že čez pol leta izredni občni zbor. Tako lepo in mirno je vse potekalo, nobene opozicije, vse složno in enotno, vsi predlogi soglasno sprejeti.

Še manj izgleda na tako kratko življenjsko dobo novega odbora so nudili prvi meseci novega društva. Izgledalo je, kakor da je bil odbor posrečeno izbran, z veliko vnemo, marljivostjo, pa tudi z uspehom je začel novi odbor svoje delo. Seje so bile pogoste, dobro obiskane, debate zanimive, sklepi trdni in premišljeni. Veselje je bilo delati v tem odboru in radi smo delali. Zato se je tudi dvignilo znatno število članov. Vrgli smo se na agitacijo z listom, pismi in sestanki, hoteli smo vzbuditi v vseh tovariših zanimanje in smisel za društveno življenje in pomen organizacije.

Naše seme, ki smo ga sejali ob vsaki priliki in z obema rokama, je začelo kazati svoje sadove. Že je dozorevala pšenica, ko so prihruli divji bojni viharji ter potlačili in oklestili zrnje — sad tihega, mirnega dela.

Prva nesreča je zadela Sekcijo, oziroma vse poštne uslužbence v Sloveniji ob rednem občnem zboru Zveze organizacij dne 6. maja t. l. Dve društvi sta izstopili tega dne iz Zveze, tako so manjkala kar 3 društva, Zveza ni bila več enotna in popolna, nič več ni mogla nastopati, govoriti in odločati v imenu celokupnega poštne uslužbenstva v Sloveniji.

Kolikega in kako usodepolnega pomena je bil neenoten nastop poštних organizacij, še je pokazalo ravno v boju, ki se je imel izvajati dne 3. avgusta t. l. Enotnega vodstva ni bilo, Zveza ni mogla nastopiti v imenu vseh poštних uslužbencev zato pa so vodili posamezni generali svoje čete sem, drugi tje, tretji nikamor. Eni so bili za ofenzivo, drugi za defenzivo, tretji za juriš, četrti za mir, peti celo za demobilizacijo. Po tem takem je jasno, da je bila vsa akcija, kar se tiče pošte, že v kralji pogrešena in neizpeljiva. Dve, če ne številni, pa vplivni društvi, sta nastopili odločno proti akciji, še drugi dogodki so se z neverjetno naglico vrstili, tako da bi bila norost, da bi se izvršila stavka po posameznih društvih ali še skoro po posameznih kategorijah: ta in ta štrajka, oni ne štrajka, v tem oddelku je toliko maturantov in toliko nematurantov, toliko jih torej štrajka in toliko ne. To je absurdno.

Sicer pa o tem ne bom tukaj pisal. Čas in kraj za to bo 16. septembra t. l. na izrednem občnem zboru. Tam naj skušajo voditelji svojo taktiko pojasniti in opravi-

čiti, članstvo naj pa pove tam odkrito in jasno, kaj mu ni prav in kakšno vodstvo si hoče izbrati v bodoče. Glavno je, da pove, da se udejevsuje ter da poveri ali, če treba, izvojuje vodstvo tistim tovarišem, katerim zaupa in za katere ve, da v odločilnem trenutku poprimejo in drže.

Zalostno pa neizpodbitno dejstvo je, da so sedanje organizacije za nič, za vsak resni boj nezmožne. Dejstvo pa je tudi, da kdor nima natančnega vpogleda v načrte generalnega štaba te vojske, kdor ne pozna razpletljajev in zapletljajev te borbe, kdor ni pogledal za kulise oblastev, političnih strank, posameznih voditeljev organizacij, ta ne more soditi krivca v našem porazu. Vse razumeti, se pravi vse odpustiti. Kdor bi znal za boje, ki so se vršili 14 dni pred izbruhom železničarske stavke, bi nemara danes kam drugam pljuval, ne ravno na človeka, ki je potratil toliko časa, dela, energije in denarja za izvedbo tega cilja.

Upam, da se pri vsem nezaupanju in sovražnosti, ki sem si jo nakopal, ne bo našel človek, ki bi podteknil temu članku morda kak namen, češ da se hočem z njim restavrirati, prislužiti si 16. septembra milejšo sodbo ali se celo vriniti v novi odbor. Prosim, da mi tovariši vsaj s tem prizanesejo.

Javno povem, da je treba v vodstvo naših društev novih ljudi, svežih moči! Kdor se čuti močnega in zmožnega, naj teh 14 dni pripravi teren za miren, dostojen in nagel potek občnega zbora, da gre lahko novi odbor takoj z novimi ljudmi in z novimi močmi na novo delo.

Vse to pripovedujem zato, ker se bojim, da bi člani samo obsodili naše delo, to je delo sedanjega odbora, ker se bojim, da so odborniki, ki se s tem delom ne strinjajo, samo izstopili iz odbora, niso pa poskrbeli za nov odbor in za novo poživljenje Sekcije poštних, telegrafskih in čekovnih činovnikov. Saj ne vem, kako izgleda v resnici, morda je že vse pripravljeno, le bojim se. Od strani sem namreč slišal, da članstvo — morda celo zastopniki opozicije — ne nameravaajo priti na izredni občni zbor.

To bi bila usodna napaka, ki bi se bridko maščevala nad vsemi tovariši naše kategorije. Če bo udeležba malenkostna, če se opozicija (oprostite ta izraz, pišem ga le radi skrajšanja) ne udeleži izrednega občnega zbora, potem ni samo te nevarnosti, da bi utegnili ostati večina članstva brez zaupnih zastopnikov, nego je skoro kar gotovo, zlasti ker večina sedanjih društvenih funkcionarjev nikakor ne bi hotela nazaj v odbor, da se ne bi mogel sestaviti nov odbor. Z drugimi besedami povedano: **Sekcija poštних, telegrafskih in čekovnih činovnikov, to najmočnejše, najenotnejše in po jedru najbolj zdravo društvo bi razpadlo.**

To se pa pod nobenim pogojem in za nobeno ceno ne sme zgoditi. Zločinec nad lastno osebo in nad skupnostjo bo, kdor bo s svojo odsotnostjo morda pripomogel, da se naše društvo, ta plod dolgoletnega truda in dela naših najboljših tovarišev, razbije.

Napačno metodo uporabljajo tudi tisti tovariši, ki so bili odborniki Sekcije, pa so radi neizvedene akcije izstopili iz društva ter svojo ostavko pismeno prijavili. Zdi se mi kakor Radić in njegovi poslanci, ki so skrajno nasprotni vladi, pa vendar ne gredo tja doli ter jo skušajo vreči in nadomestiti z novo vlado, nego sede doma ter mečejo to vlado po časopisju. Najostrejša kritike od strani odstopivših odbornikov bi jim ne zameril, zamerim pa jim, da se

jim ni zdelo vredno povedati svoj sklep na prvi prihodnji seji, zahtevati od krivcev pojasnila in opravičila, izsiliti takojšnje sklicanje izrednega občnega zbora ter postaviti novo vodstvo. Posebno netaktno so napravili tisti odborniki, ki so izstopili pred par dnevi, ali bolje rečeno po 15. avgustu t. l. Takoj po ponesrečeni akciji smo objavili v prvi številki »Poštne glasnika« (štev. 16. od 15. avgusta t. l.), da se vrši v najkrajšem času izredni občni zbor naše Sekcije. Brez strahu, brez sramu in brez olepšavanja smo priznali, da smo izgubili zaupanje večine članov ter da smatramo zato za edini primerni in parlamentarni izhod, da izrazijo člani svojo voljo in zaupanje v novih volitvah odbora na izrednem občnem zboru. Tako galantno, odkrito in nesebično ne pove vsak odbor, ki je »in statu demissionis«.

Za nekatere člane odbora pa tudi to ni bilo dovolj in so — zdi se, kakor ravno na to objavo — še kesneje odložili svojo funkcijo v odboru ter onemogočili sklepčnost odborovih sej. Ne morem razumeti, kaj so hoteli s tem. Izredni občni zbor izsiliti jim ni bilo treba, ker smo se itak že odločili in povedali, da ga skličemo. Ne samo, da ga z odstopom niso izsiliti, nego nasprotno, skoro so ga onemogočili. Sklicanje občnega zbora sme skleniti samo sklepčna odborova seja. Pet odbornikov je odstopilo, par jih je vedno zadržanih, tako smo mogli šele na ponovni poziv in ponovno osebno povabilo zbrati potrebno število odbornikov. Naj bi še par odbornikov tako napravilo, pa bi sploh ne mogli sklicati izrednega občnega zbora, vsaj v smislu pravil ne, niti ne bi mogli imeti sej, ne nič.

Tovariši, tako postopanje ni pravilno, to se pravi igrati se z obstojem društva. Tako postopanje bi bilo primerno le, če večina članov želi, da se društvo sploh razpusti in da ostane cela naša kategorija neorganizirana. Kdor to naziranje propagira danes, je alj norec ali popolen ignorant. Morda organizacija lani ni bila neobhodno potrebna, morda drugo leto ne bo potrebna, kakor nam je pa potrebna močna in složna organizacija ravno v teh štirih mesecih do novega leta, tako pa nam še nikoli ni bila in nam morda nikoli več ne bo. Pravilnik k službeni pragmatiki za poštno osebo, to je zdaj glavna točka! Kdor važnosti te ne razume, ta ni vreden, da sploh kdaj okusi boljše čase, kakor so današnji. S tem pravilnikom se bo odločilo in določilo, ali pridejo naši člani v II. ali III. kategorijo. Naše uboge odpravnike je treba kam stisniti, če ne bo šlo v III. kategorijo, vsaj med zvaničnike, v tem sramotnem sedanjem stanju ne smejo ostati.

Kako naj vse to dosežemo, če se ne zbiramo, razgovarjamo in sklepamo o vsem tem na sejah, sestankih, občnih zborih in v društvenem glasilu? Kako naj si priborimo kak boljši položaj v pragmatiki, če nimamo svojega zastopstva, svojega društva in delovnega odbora? Kako naj opravičim tovariše, ki so v tem važnejšem trenutku kakor pa štrajk odložili svoja mesta in svoje sodelovanje? Vsak dan se lahko začno posvetovanja o pravilniku, vsak dan nas lahko Savez pokliče, da pošljimo svojega zastopnika k tem posvetovanjem. Kdo pa naj gre, kdo ga naj pošlje, kdo pooblasti, kdo plača? Sedanji odbor ni več polnoštevilen, popolnega vašega zaupanja nima, kdo se more tedaj opogumiti, da vas in vaše zahteve zastopa, če nima vašega zaupanja? Tako se lahko zgodi, da ne bo naše kategorije nihče zastopal, in temu primerno bo potem izgledal pravilnik.

Zato tovariši, pamet in delo! Vsaka kritika in vsaka graja vam je dopuščena, le na občni zbor pridite vsi! Za obstoj društva gre, za sodelovanje pri izdelavi prehodnih določb k pragmatiki gre. Tovariši, ki ste izstopili iz odbora, in drugi, ki se zanimате, pomenite se med seboj in sestavite kandidatno listo! **Ne pridite nepriljubljeni na občni zbor!** Pametno in uvredno porazdelite kandidate, čekovni urad mora dobiti svojega zastopnika, pisarniške pomožne moči, upravniki in odpravniki svojega. Vse vrste uslužbencev, ki so zastopani v našem društvu, morajo biti zastopane tudi v odboru. Na ta način se bo izkazala enotnost in sloga, ki sta nam v najbližji dobi neobhodno potrebni. Agitirajte od tovariša do tovariša, da se udeleži občnega zboru, tovariši in tovari-

šice iz Maribora in z dežele, **pridite gotovo v nedeljo 16. t. m. na izredni občni zbor Sekcije poštних, telegrafskih in čekovnih činovnikov!**

Razne vesti.

† Janez Marinko, uradni sluga Ljubljane 2 je umrl 30. avgusta na zavrtni bolezen. Zapušča družino!

Zahvala. Srčna hvala Društvu poštних poduradnikov v Ljubljani za podporo v znesku 100 Din, ki mi jo je podelilo za mojo bolezen. Juršnik Pavel, poštni poduradnik v Mariboru.

»Dobrota« obsmrtno podporno društvo poštних nameščencev v Ljubljani. Člane »Dobrote« obveščamo, da sta umrla zopet dva člana in sicer: št. 5: soproga poštarja Fanči Lukež, umrla 26. aprila t. l. v Ljubljani, št. 6: soproga poštarja Milena Sparhakel, umrla 28. julija t. l. v Ljubljani. Iz-

plačali smo obsmrtno podporo v prvem slučaju 600 Din, v drugem 500 Din, zato pozivamo člane, da plačajo po položnici odpadajoče prispevke. Položnice razpošljemo do 1. sept. t. l. Članske karte so sedaj v delu in se razpošljejo prav kmalu vsem članom. Pridobivajte novih članov!

Osebnosti. Premeščeni so poštarji V. razreda Maks Mušič, Stanko Podreberšek, Fran Visočnik in Ivan Rus od računskega oddelka ljubljanske direkcije v Beograd.

Opozorilo! Naročnine za II. polletje à 12 din še mnogo naročnikov ni plačalo. Marsikdo pa ni poslal diferenc za drugo polletje. Vse tiste prosimo, naj plačajo sedaj, da bo red in da ne bo pozneje nepotrebnih stroškov.

Odgov. urednik Konrad Šegula, Ljubljana.
Izdaja Zveza poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani.
Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.

Telefon št. 426.

Telefon št. 426

Stavbeno podjetje

Ivan Ogrin, Grubarjevo nabrežje št. 8
se priporoča za vsa stavbena dela. Cene solidne.

Točna postrežba (25)

Priporoča se

modna trgovina

T. Eger

v Ljubljani Sv. Petra c. 2.

I. JAX & SIN, Ljubljana
Gospodarska cesta 22

Pisalni stroji

„ADLER“

Vozna kolesa

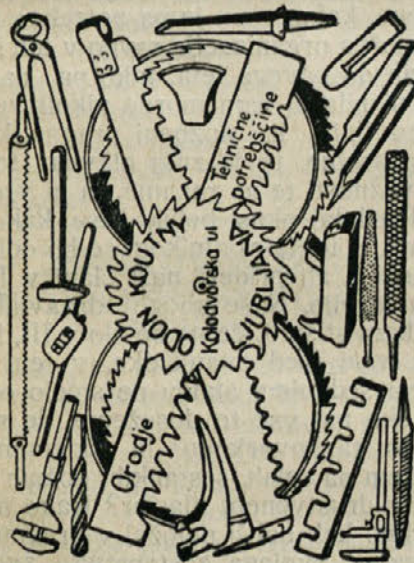
Styria Dürkopp

Orožno kolo (Waffenrad)

Ceniki zastoj in franko.

Priporoča svojo bogato zalogo šivalnih strojev za rodbino in obrt.

Kolesa z motoreti na prvo kolo.

Zakaj nisi član »Dobrote«?

Ivan Bonač trgovina s papirjem
priporoča svoje
pisarniške potrebščine.

Parna žaga

RAVNIKAR, mestni tesarski mojster LJUBLJANA
Linhartova ulica 25

kupuje po najvišjih dnevnih cenah razne vrste okroglega lesa, kakor tudi cele gozdne parcele.

Josip Petelinc

Sv. Petra nasip 7.

priporoča najcenejši nakup potrebščin za krojače, čevljarje in šivilje, modno blago, palice, tovarniška zaloga najboljših šivalnih strojev „GRITZNER“ v vseh opremljajih za obrt. Kayser, Adler za čevljarje in krojače

Konfekcijska tovarna

FRAN DERENDA & CIE. Ljubljana

Pisarna

Emonska cesta 8.

313

Telefon interurban

Tovarna

Erjavčeva cesta 2.

249

Najmodernejša in največja tovarna moških, dečjih in fantovskih oblačil.

KONKURENČNE CENE.

Vzajemna zavarovalnica

Ljubljana, Dunajska c. 17.

PODRUŽNICE:

Zagreb, Sarajevo, Vrbanja ul. 4, Celje
Breg 33, Split, Sombor in vseh drugih
večjih mestih.

Osn. 1900. T 522. Bz. Vzajemna. Sprejema vsa požarna zavarovanja, premičnin in nepremičnin, življenska zavarovanja v vseh kombinacijah. Najugodnejši pogoji. Edini slovenski zavod.

Vsakovrstno usnje in garantirani čevlji domačega izdelka posebno štrapanci za moške, ženske in otroke, kakor tudi finejši iz boksa se dobe pri trvdki

GASPER MAHER

LJUBLJANA TRŽAŠKA C. 9.

(nasproti tobačne tovarne)

Postrežba točna in solidna!

Kunstek & Pleterski
trgovina z manufakturo, modnim blagom, usnjem in kožami

Ljubljana, Vodnikov trg 5. (24)

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANC, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta št. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah. (22)

Poljanska cesta št. 8.

Ustanovljeno 1852.

Teod. Korn, Ljubljana

(preje Henrik Korn).

Krovec, stavbni, galanterijski in okrasni
klepar. Instalacija vodovodov.

Naprava strelovodov. Kopalniške in klosetne naprave. Izdelovanje posod iz pločevine za firnež, barvo, lak in med vsake velikosti kakor tudi posod (škafle) za konzerve. (11)

„Meraki“

Medic, Rakovec & Zankl

tovarna kemičnih in rudninskih barv in lakov
Centrala Ljubljana. Podružnica Maribor.
Skladišče: Novi Sad.

Ljubljana: Telefon 64. Brzjavni: MERAKL
Ljubljana: Poštni predal 120.

Emajlni laki. Pravi firnež. Barve za pode. Priznana najboljša in zanesljiva kakovost barve za obleke, vse vrste barv, suhe in oljnate, mavec (Gips), mastenec (Federweiss), strojno olje, karbolinej, steklarski in mizarški klej, pleskarski, slikarski in zidarski čopiči drugi v to stroko spadajoči predmeti. (18)

Zadružna gospodarska banka d. d. Ljubljana

V lastni palači: Miklošičeva cesta 10.

Račun poštno-ček. urada Ljubljana št. 11.945, Zagreb 39.080.

Telefon št. 57.

Podružnice: Djakovo, Maribor, Sarajevo, Sombor, Split, Sibenik. — Ekspozitura: Bled.

Interesna skupnost: Sveopća Zanatlijska banka d. d. Zagreb, njena podružnica v Karlovcu, Gospodarska banka d. d. Novi Sad

Kapital in rezerve skupno z afilijacijami čez K 60.000.000—

Vloge nad K 350.000.000—

Daje trgovske kredite, eskomptira menice, lomardira vrednostne papirje, kupuje in prodaja tuje valute in devize, sprejema vloge v tekočem računu in na vložn knjižice ter preskrbuje vse bančne in borzne transakcije pod najugodnejšimi pogoji.

Pooblaščen prodajalec srečk, državne razredne loterije.

LJUBLJANA
Mestni trg 5.

O. BERNATOVIC

konfekcijska
trgovina